

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Odlíčen obmejni Slovenec umrl. V Svečini je umrl v nedeljo, 31. marca, zvečer šerbinek Josip, p. d. Kušter, posestnik in cerkveni ključar ter odlíčen rodoljub. Star je bil 73 let in je bil daleč po naših obmejnih krajih znan kot slovenski narodnjak in zaveden katoliški mož. Bil je med ustanovitelji domače Hranilnice in posojilnice ter član raznih naših organizacij. Bil je svoj čas tudi župan, načelnik krajevnega šolskega odbora in prvovrsten vinogradnik. Pokojni je brat g. Ivana šerbineka, člana banskega sveta in znanega odlíčenega vinogradnika v Svečini. V težkih časih pred vojno je bila šerbinekova družina ena redkih hiš ob naši severni meji, ki je v teh krajih bila narodnozavedna in delavna. Pogreb odlíčenega pokojnika se je vršil v sredo, 3. aprila, dopoldne ob devetih. Šerbinekovim naše odkrito sožalje!

Dolgoletnega naročnika katoliških časopisov je Gospod poklical po plačilo! V Kamnici pri Mariboru je poklical Gospod po večno plačilo tih pred velikonočnimi prazniki Jurija Maček. Rajni je bil vzoren vinogradnik, sadjar, dolgoletni občinski odbornik in odbornik kamniške posojilnice. Nad 50 let je bil naročnik »Slov. gospodarja« in še raznih drugih katoliških listov. Blagopokojni je bil veselo narave in je njegovo občo priljubljenost dokazal številno obiskani pogreb. Rajnemu svetila večna luč — preostalim naše sožalje!

Smrt blage matere. V splošni bolnišnici v Mariboru je dne 22. marca umrla Gundi Lucija, 66 letna gospodinja iz S. P. Sv. Kungote. Pokojna je bila splošno priljubljena daleč naokrog ter dobra mati svojim otrokom, možu pa zvesta tovarišica skozi življenje. Dolgoletni zvesti naročnici našega lista naj sveti večna luč — žalujočemu možu in otrokom pa naše iskreno sožalje!

Smrt stare žene in organista. Pri Sv. Martinu pod Vurbergom so na Jožefovo jutraj našli mrtvo 90 letno Elizabeto Radakovič. Kmalu nato pa nas je presunila vest, da je po kratki bolezní umrl naš prejšnji organist Stanko Novak. Skrbel je vedno za lepo petje v cerkvi. Njegov pogreb je bil na veliko-nočni ponedeljek dopoldne. G. župnik se je v ganljivih besedah poslovil od rajnega. Naj obema sveti večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Smrt je pokosila preužitkarja Jožefa Rojko iz Vumbaha pri Vurbergu v starosti 80 let. Rajni je bil dolgo let občinski odbornik bivše občine Vurberg ter dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja«. Naj počiva v miru! — Na sedmini se je nabralo za novo lavantinsko bogoslovje znesek 100 din, za kar bodi vsem darovalcem srčna hvala!

Poveljnik gasilske čete umrl. Na veliko-nočni ponedeljek so v Moščancih spremili k večnemu počitku uglednega posestnika in poveljnika tukajšnje gasilske čete g. Temlina. Pogreba se je udeležilo nad 120 gasilcev in mnogo njegovih prijateljev in sorodnikov. Bodí mu lahka domača zemlja!

Dva smrtna primera v št. Vidu pri Ptuj. V visoki starosti 82 let smo pokopali uglednega moža Martina Turk iz Trnovca. Rajni je bil večletni bivši župan občine Trnovec in cerkveni ključar podružne cerkve na Selah. Kako priljubljen je bil, je pričal njegov pogreb. Na zadnji poti sta ga od doma poleg številnih pogrebcev spremljala tudi domači g. župnik p. Daniel Tomšič in p. Marijan Gojkošek iz Ptuja, rojak iz vasi Trnovce. Cerkvini pevci so mu zapeli žalostinke doma pri hiši žalosti, pri cerkvi in ob grobu. Na sedmini se je nabralo 155 din za novo lavantinsko bogoslovje. Naj mu sveti nebeška luč! — Dne 17. marca pa smo spremili k večnemu počitku njegovo sosedo preužitkarico Terezijo Turk v starosti 76 let. Bila je krščanska in globoko verna žena, ki je svojih sedem otrok vzgojila v krščanskem duhu in so vsi lepo preskrbljeni. Na njeni sedmini pa se je zbralo 98 din za novo bogoslovje. Bog ji daj v miru počivati, enkrat pa sveti raj uživati!

S sv. obhajilom se pripravil na nenavado smrt. Iz Savceev pri Sv. Tomažu poročajo: Padel je pod smrtno koso posestnik Jožef Klemenčič, kateri je podiral hrast in pri podiranju ga je zagrabilo vejevje hrasta ter ga smrtno poškodovalo. Par minut po nesreči je poškodbi podlegel. Rajni je bil pravi katoliški mož, kar je pokazal pogreb, ki je bil na veliki petek. Rad je prejel sv. zakramente. Še par dni pred nenadno smrtjo je pristopil k mizi Gospodovi in prejel zadnjo sveto popotnico. Rajni nam bodi zgled, kako moramo biti pripravljene na vse slučaje! Blagopokojni zapušča ženo in odraslega sina. Počivaj v miru, dragi Jožef, in večna luč naj Ti sveti! — Družini naše sožalje!

Naša zvesta naročnica umrla na Polensaku. Žalostno so zadoneli zvonovi in naznanjali vsej fari tužno vest, da nas je zapustila 68 letna posestnica in preužitkarica Marija Šilak v Brezovci pri Polensaku. Zadnje ure življenja ji je lajšala hčerka, katero je nadvse ljubila. Tudi mož objokuje svojo dobro ženo v dobri veri, da se snideta onkraj groba. Pogreb nepozabne je bil 15. marca. Voda je prestopila bregove, poplavlila cesto, da so pogrebci le s težavo gazili za pogrebnim vozom. Ob odprtem grobu je spregovoril g. župnik tolažilne besede, za katere so mu vsi hvaležni. Pokojnica je bila nad 20 let zvesta naročnica »Slov. gospodarja« in je s tem dokazala, da še vlada po naših kmečkih hišah katoliški duh. Lahka ji bodi zemlja, naj počiva v miru! — žalujočim naše sožalje!

Žrtev materinstva in smrt uglednega kmeta. V ptujski bolnišnici je kljub zdravniški oskrbi postala žrtev materinstva Marija Petrovič, roj. Kozal, iz Velike Varnice. Rajna je v najlepši dobi življenja zapustila moža in par nepreskrbljenih otrok. — V Mali Varnici je od kapi zadet 17. marca umrl šmigoc Fran v starosti 71 let. Pokojni je bil župan, bil je član krajevnega šolskega odbora in skrben gospodar. Pogreb se je vršil na praznik sv. Jožefa in se ga je udeležilo veliko število ljudi, pri odprtem

Botrice in botri!

Vabimo vas, da za svoje birmance že sedaj kupite primerne spominke. Najbolj nerodno je na dan birme se priverjati in na hitro kupovati. Oglejte si našo bogato izbiro molitvenikov, rožnih vencev, venčkov in drugih spominskih predmetov! Najugodnejše boste kupili te predmete v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila: Maribor: Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Trg kralja Petra 6 ter v Ptuj: Slovenski trg 7.

grobu se je pa poslovil od njega domači g. kaplan, pevci pa so zapeli par žalostink. Naj počivata v miru, preostalim naše sožalje!

Dva smrtna primera v Turškem vrhu pri Zavrču. Dne 18. marca je naznanil zvonček pri zavrčki podružnici, pri Sv. Mohorju, da je preminula dobra in blaga žena Marija Kokot, p. d. Boltežarčova mama, v 79. letu starosti. Bila je priljubljena pri svojih domačih in odlikovala se je kot dobra sosedica ter je v tem smislu vzgojila tudi svoje hčere, ki so jo vse na večer njegove življenja lepo negovale v dolgi bolezní. »Slov. gospodar« je že več desetletij stalen gost pri hiši. Naj ji ostane blag spomin! — Dne 20. marca pa je odšel v večnost Veselič Jožef, p. d. Kabernačkov Pepček, v starosti 64 let. Bil je ranjen v svetovni vojni in kot ujetnik je bil odpeljan v Rusijo, od koder se je vrnil leta 1920. Bil je večletni odbornik in vseskozi spoštovan, kar je pokazal njegov pogreb, ki so se ga udeležili rajnikovi znanci in prijatelji. Bil je dober oče svojim štirim otrokom, ki so vsi oskrbljeni. Bil je dolgo vrsto let naročnik »Slov. gospodarja«, kar bodo njegovi nasledniki nadaljevali. Rajnega bomo ohranili v dobrem spominu!

Smrt zaslužnega moža. V velikem tednu je zatisnil svoje oči najstarejši faran v Belih vodah v starosti 85 let Mihael Govtnik, posestnik na preužitku, p. d. Vrtačnik. Rajni je bil stroge krščanske vere. V njegovo hišo prihajajo samo naši listi, najbolj priljubljen mu je bil »Slov. gospodar«, katerega naročnik je bil dolga leta. Mnogo se je udeleževal na gospodarskem in cerkvenem polju. Bil je dober pomočnik v živinskih boleznih in je bil mnogim v veliko pomoč. Največjo skrb pa je imel pri romarski cerkvi Sv. Križa, kateri je ključaril mnogo let in je bil v mladih letih priča nekaterim čudežnim pojavom, ki so se tukaj godili, ter je rad še sedaj to pripovedoval domačim in raznim oddelčnikom, ki se zanimajo za zgodovino. Bil je zelo spoštovan, kar je pokazal tudi pogreb. G. provizor se je v lepih besedah poslovil od rajnega in orisal njegove zasluge za cerkev. Bodí mu zemljica lahka — žalujočim otrokom pa naše sožalje!

Visokošolec umrl na Planini pri Sevnici. Umrl je visokošolec veterinar Ivan Poljanec iz PISOČ. Smrt je vzbudila sočutje vseh faranov. žalujočim staršem in bratoma iskreno sožalje!

gumnemu možu uspelo, da je mlado ženo osvobodil. Tudi njega je orel s kremplji in kljunom hudo zdelal po obrazu in roki. Končno so se ljudje zavedli in z združenimi močmi jim je uspelo, da so orla pregnali iz avtobusa.

70.000 ameriških letalcev. Vodja zvezne oblasti za civilno letalstvo v Združenih državah, Robert Hinckley, je izrazil svoje prepričanje, da bodo te države ob koncu l. 1941. razpolagale s 70 tisoč letalci s pilotskimi diplomami. Ta čas ima 24.144 letalcev takšno diplomu, to je 6000 ali 30 odstotkov več nego lansko leto. Če pojde v tej meri naprej, se bo sedanje število v treh letih pač potrojilo. Hinckley je nadalje sporočil, da so v prvih šestih mesecih letošnjega leta v Zedinje-

bi si mnogi želeli, je pripovedoval sin o povratku; on da je bil čisto zadovoljen s hrano, ker doma ni bil vajen česa posebnega. In hrano so dobivali, dasi ne dosti, pa redoma.

Štef se je staremu zdaj nekoliko zasmilil. Sin je vedno rad delal, ugovarjal mu ni nikoli. Ko mu je pred dobrimi sedmimi leti pripeljal na dom zaželeno nevesto, mu je sin na skrivaj poljubil roko. Bil mu je hudo hvaležen. Tudi tedaj, ko ga je žena zapustila — otrok jima je kmalu po rojstvu umrl — ni v ničemer dolžil očeta. Sploh nikogar ne. Za materino javkanje in zmerjanje, ki ga je opravljala nad očetom, se ni mnogo zmenil; mater je celo tišil. Sam pa je na tihem prenašal svojo boleost.

Nekoč se je očetu na rami razjokal. Pozneje pa ga je bilo tega dejanja sram.

Sina je Smeš imel rad. Ta večer pa, ko ga je opazoval pri delu, mu je srce prešinila neka bridkost. Zavedel se je vse nesreče, ki lahko doleti Štefa. Že doslej mu trpljenje ni bilo tuje. Leto dni se je zdaj pehal v tujini samo zato, da reši domačijo. Medtem pa, ko je sin garal za dom, so očeta tožili. Antolin, prokleti čevljar, ga je. Za denar, ki mu ga ni mogel vrniti. Ni si dal dopovedati, da mu tistih sedem tisočakov poplača jeseni, ko se vrne sin iz tujine. Ne, zahteval je denar takoj na roko. Razumljivo je, da stari Smeš tega ni zmogel. Pisal je sinu v Nemčijo, naj mu pošlje denar in to čimprej. Toda

dobil je čez kakih štirinajst dni le deset mark in pismo, da mu več ne more poslati, ker oblast ne dopusti.

No — s tem denarjem pa si le pomagaj, Smeš, če si moreš... Žena pa mu je nekega večera, ko je bil posebno potr, začela razkladati svoje misli. Nalovila jih je okrog po srenji pri vaških klepetuljah. Češ, da ni treba redno plačevati dolgov, saj so vendar pod zaščito; za zdaj da se jim ne more nič zgoditi — pozneje pa dolgovi spet padejo...

Možu je bil ta nasvet v tolažbo. Saj je že čisto obupal. V posojilnico na Cankovo pa spet ni hotel iti, saj se je od zdaj naprej bal dolga kakor hudič križa. — In je verjel ženi. Poleg tega je pa proti Antolinu kuhaj jezo. Včasih je kar krel, da ga čevljar prav zdaj terja, ko je v največji sili. No — razumljivo je že, da tako pritiska na svoje dolžnike, ko je na pomlad začel zidati. Toda, ako se tudi on nekoliko zadolži, ni nič hudega. Bo vsaj kušal, kako se živi pod zadolženo kožo... Vse te misli, ki se jih je nalezal od svoje žene, je Smeš dan na dan prelival v svoji glavi. Če za drugo ne, za tolažbo so pa vendarle bile; poleg tega se mu je pa tistikrat v srcu nabirala neka škodoželjnost do Antolina. V tem starem, nekdanj tako poštenem srcu se je nabirala. In bilá je podobna postani vodi ob zapuščenem jezu.

Toda Smeš se je uračunal. Ni še nastopilo poletje, ko je dobil pozivnico, da mora na sodišče. Starec je prišel